

Együttműködés

Május 10—11-én Budapesten ülésezik a négyoldalú együttműködési közös bizottság, amelynek munkájában a szovjet, az NDK-beli, a bulgár és a magyar küldöttségek vesznek részt. Az ülésen az élelmiszer-gazdaságot érintő fontosabb gépezési és automatizálási, talajjavítási témákról tárgyalnak.

Zivatarok, jégesővel

A májusi eső mindig a jó termés ígérete. Hétfő este és tegnap, kedd délben örülhetünk igazán az esőt hozó felhők érkezésének. A szege-di időjelző állomás mérése szerint hétfőn este körzetükben mindössze 1,7 milliméter hullott, tegnap délben a kiadósabb zivatar egygel többet, 2,7 millimétert hozott, de a környékbeli falvak némelyikében többet is mértek.

A jégeső sajnos most sem került el vidékünk, egyes területeken mindkét zivatar jéggel kiegészítve érkezett. Újszegeden a borsószemnyi jég mélyedésekben hosszabb ideig megmaradt.

Idegenforgalmi intéző bizottság alakul Szegeden

Az idegenforgalom fejlesztésének kitűnően bevált társadalmi irányítói és koordinálói a tájegységeinként működő intéző bizottságok. A legtöbbet természetesen a Balatoni Intéző Bizottság munkájáról lehet hallani. A napokban olvashattunk arról is, hogy Kecskeméten megalakult a Duna—Tisza közti Intéző Bizottság. A Csongrád megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága februári ülésén — amikor a megye idegenforgalmának helyzetét és feladatait tárgyalta — hozott határozatot róla, hogy nálunk is szükséges az intéző bizottság felállítása.

A végrehajtó bizottság tegnapi ülésén már a szervezeti és működési szabályzat tervezetét vitatta meg. Határozatot is hozott arról, kéri az Országos Idegenforgalmi Tanácsot, s annak elnökét, a belkereskedelmi minisztert, hogy engedélyezze a Dél-alföldi Idegenforgalmi Intéző Bizottság működését. Az intéző bizottság Szeged székhellyel tevékenykedik majd Csongrád megyében, de amennyiben Békés, Szolnok és Bács-Kiskun megyék kívánják, a szomszédos megyék kijelölt területeit is hatáskörébe vonhatja.

A végrehajtó bizottság szükségesnek tartja, hogy a megyében már működő olyan bizottságok, melyek az idegenforgalommal kapcsolatos tevékenységet fejtenek ki, ezután az intéző bizottság al- vagy szakközvetítőként dolgozzanak. Ennek megfelelően lesz albizottság a pusztaszeri nemzeti emlékpark fejlesztésével és a Tisza—Körös vidéki terület fejlesztésével foglalkozó bizottság; szakközvetítőbizottságok a fejlesztési és gazdasági, a természetvédelmi és a műemlékvédelmi kérdésekkel foglalkoznak majd.

Az intéző bizottság az Országos Idegenforgalmi Tanács ügykörébe utalt feladatok végrehajtását a tájegység területén társadalmi alapon segíti. Munkáját tehát társadalmi kapcsolatai révén látja el a különféle helyi szervezetek és a lakosság tevékenységének fokozásával és egybehangolásával. Ez és az Országos Idegenforgalmi Tanácssal létrejövő szoros kapcsolat lehetővé teszi a Dél-alföldi idegenforgalmi adottságainak az eddiginél hatékonyabb kiaknázását.

Felavatták a könnyűipar új számítóközpontját

Keserü Jánosné könnyűipari miniszter kedden a Magyar Posztógyárban felavatta a könnyűipar új számítóközpontját. Ez alkalommal adták át a gyár újonnan épült, illetve korszerűsített szociális létesítményeit is.

A most üzembe állított Minszk—32. típusú szovjet számítógép a Könnyűipari Szervezési Intézet tulajdona. A multiprogramozású berendezés

a könnyűipar eddigi legnagyobb számítógépe,

amely az egész ágazat számára lát el adatfeldolgozási és műszaki számítási feladatokat. Munkába állásával 40 millió forintos beruházás valósult meg, s felavatása nem csupán a könnyűipar területén jelent nagy előrelépést, hanem a tágabb értelemben vett népgazdasági koncepciók realizálásában is.

Újszerű, úttörő jellegű az a gyakorlati megoldás, hogy a

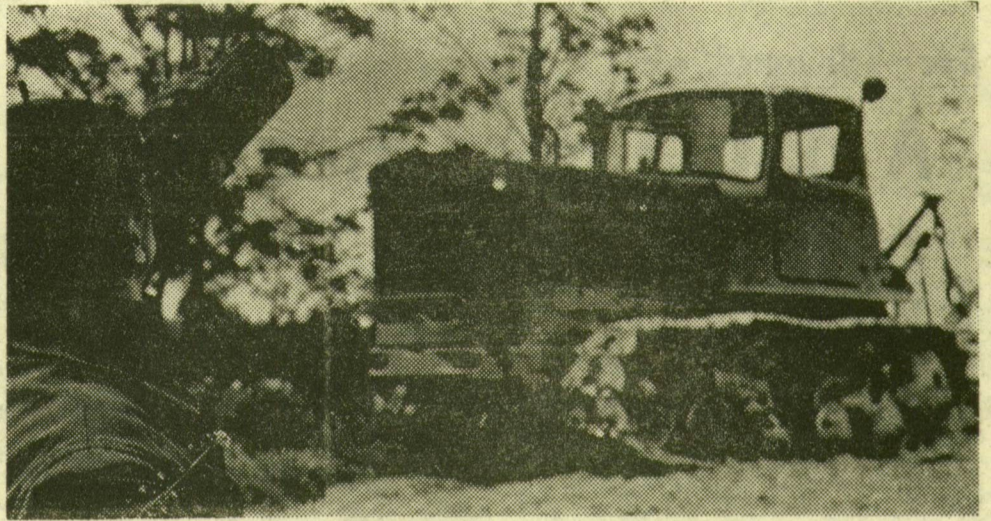
Könnyűipari Szervezési Intézet az ágazat egyik fejlesztés alatt álló gyalpári vállalatánál — a Magyar Posztógyárban — a gyár költségén létrehozott épületben üzemelteti számítóközpontját. (MTI)

Fehér Lajos fogadta a FAO vezérigazgatóját

Fehér Lajos, a kormány elnökhelyettese kedden fogadta a hazánkban tartózkodó A. H. Boermát, a FAO vezérigazgatóját, és megbeszélést folytatott vele Magyarország és a FAO közötti együttműködésről, valamint annak továbbfejlesztési lehetőségeiről. A megbeszélésen részt vett Kazarecki Kálmán mezőgazdasági és

élelmiszerügyi miniszterhelyettes, a FAO magyar nemzeti bizottságának elnöke.

A. H. Boermát kedden fogadta dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter. Ez alkalommal is eszmecsere került sor a hazánkat és a FAO-t közösen érintő problémákról. (MTI)

Borban — a baleset

Mennyivel könnyebb ma kaszálni, mint régen! Ül a masinista a traktoron, és a gép futva levágja, amiért hosszú embersorok napok hajladoztak azelőtt. Mennyivel könnyebb ma kapálni, mint régen! Ül a masinista a traktoron és... kapál a gép, permetez a gép, arat és csépel, szecskáz, rakodik, a masinista meg csak ül rajta.

Ankétokon, tanácskozáson, megbeszéléseken sokszor hallani, hogy nőtt a balesetek száma a mezőgazdaságban. Pedig csak ül a masinista és a gép kaszál. Volt már példa rá, hogy embert is kaszált.

A SZONDA BESZÉL

Évekkel ezelőtt egész megyére kiterjedő alapos vizsgálatot végzett dr. Zalányi Sámuel, a szegedi orvosegyetem egészségügyi szervezési intézetének docense. Hét-száznyolcvan embert kínált meg szondával a határban. Meglepő eredményt hozott a vizsgálat: 250 esetben jelzett a „műszer”. Az érdekelték 28,9 százaléka traktoros vagy gépkocsivezető.

A vizsgálat megállapítása szerint ebből a szempontból semmi különbség nincs bortermők és bort nem termő vidék traktorosa között. Tovább csavarva a számokat, az is kiderült, hogy reggel is, délben is, délután is izznak némely traktorosok, mert a nap járásával egyezően mindig többet mutatott a lehelletpróba.

Hozzá kell tennünk még, hogy két év múlva megismételték a szondázást. Kimutatható változást nem észleltek.

Meg sem kísérelhetnék, hogy hasonló pontossággal utánajárjak, változott-e azóta valamit is a helyzet, nyakamba vettem mégis a határt.

Először szövetkezeti irodában köszöntem. Itt úgy tetek, mint a bicegő ember lánynezőben. Mutatja, hogy ő nem biceg. — Nálunk ez nem probléma. Ha elő is fordul, nem többször, mint máshol. Ugyanebből a szövetkezetből megkérdeztem egy traktorost. Miért veszélyes a mestersége?

— Azért, mert mindig észnél kell lenni. Figyelni előre, figyelni hátra, és ügyelni például magára. Azért álltam le olyan messze, mert ehhez a géphez 30 méternél közelebb nem szabad jönni. Kírópül belőle valami, odavan.

— Ja, ha iszik a traktoros, akkor mindjárt erősebb. Forog a kardántengely? Nem baj. Forog a ventilátor? Odanyúl, vagy mindent később vesz észre. Azért mondják mindig, akkor se igyunk, ha száz holdon még bokor sincsen. Nem megyünk neki semminek, de könnyen ottmaradhatunk.

Csak megkérdeztem, betartják-e ezt a tanácsot, vagy nem.

— Van aki igen, van aki nem. Előfordul, hogy valaki már otthon megissza a fejadagot. Annak nehezebb a dolga. Megeshet, hogy nem engedik fel a gépre. De van kocsmá utközben is. Figyeljen rám jól! Korán reggel csak mi jövünk a határba, gyalogmunkás nem. Minden sarki kocsmáros hajszálpontosan tudja, mikor indulnak a gépek. Addigra kinyit. Olyan ember is van, aki magával hozza üvegben az italt.

NAPONTA ÖTSZÖR — ELLENŐRZÉS

Gyanakodtam a másik térszében is, hogy szépti „magát” az elnök. Azt mondta, náluk sem gond az italos vezető. Pedig de sok fejtörést okozott évekkkel ezelőtt. Ahogy rendeződnek a kis szövetkezet ügyei, úgy rendeződik ez is. Oda tudnak figyelni rá, és hazaküldik, aki iszik.

— Volt egy kitűnő traktorosunk. Örmesterek kívának csak olyan katonát, amilyen az volt. Nem ismert lehetetlen. Ha azt mondtuk volna, mint a katonamesé, hogy fesse be az eget, ő se azt kérdezte volna, hogyan és mivel, hanem, hogy milyen színűre. Vessünk el reggelit! Elvetett. De ivott. Tudta, hogy kulcsember, bátrabban ivott. Beszéltem vele, ivott tovább. Levetttem a traktorról. Huszár nem sértődött meg annyira, ha gyalogost csináltak belőle, mint egy traktoros, ha kiküldik kapálni — kapával. Kérdeztem egy rakodómunkást is.

— Hajaj! Azelőtt megreszkett az ember, ha felült a pótkocsira. Bizonytalanul vezetett a sofőr. Most? Nincsen ilyen. Betartják, hogy nem isznak. Ki-kijár ide a fecske is — a rendőrautó fehér csíkja kapta ezt a nevet —, nem mernek inni. Itt van például az a kicsi traktoros, az, aki ott áll a borsó szélén. Fél kupicával ihatott még februárban. Nem vetétek észre rajta. Indíts be Szegedre! Az Ifjú gárdánál lekapcsolják a rendőrk: csak egy szusszanásra, szakikám! Ott hagyatták vele a gépet, kocsival hozták vissza, egészen a kanyarig, aztán hazaküldték gyalog. Jelentse be, hogy lebukott, és hogy másik traktoros kell. Azóta nem lehetne italt tölteni bele, ha dolgozik.

Van persze, aki délelőtt 10-kor már nincs észnél, leissza magát a sárga földig. De csak vasárnap. Egy hétre valót képes meginni.

Erre mondja a Zalányi-dolgozat: legveszélyesebb a hétfő. A szonda már nem mutat semmit, a páciens is azt hiszi, semmi veszély, csak éppen rosszul kapcsolnak az idegek. A rakodómunkás meg azt mondja:

— Hétfőn az isten őrizzen tőle.

Kedem elhinni az elnök szavát. Akárhány embert kérdeztem ebben a szövetkezetben, mind azt bizonygat, hazaküldik, aki iszik. Megbüntetik, nincs mese.

TALÁN A TÖRVÉNY

A gépszek brigádevezetőjén

múlhat igazán, isznak vagy nem isznak a traktorosok.

— Nem tudnak inni. Naponta megnézem őket ötször-hatszor. Ha észreveszem, hogy megkóstolták, küldöm haza őket. Itt ne henecegen senki, hogy neki nem árt. De az nagyon bosszant, hogy igazodik a kocsmá a munkaidőhöz.

A harmadik faluban azt hallom, volt traktoros, aki olyan cifra barázdákat szántott, hogy elmenni nem lehetett rajta. Azt mondta, kinek mi köze hozzá. Az ő gépén ő parancsol. Amíg a kipufogón nem érezni a pálinka szagot, addig nincs baj.

Ki kellene mondani, isznak tehát a traktorosok vagy nem isznak.

— Annyi nincs már, de aki iszik, az megrögzöttebb. Talán a törvény majd leszoktatja őket.

Biztosra kell mennünk! Jó lenne elhinni, hogy valóban fogy a borral, pálinkával vezetőik száma. Rendszeres ellenőrzés szoktatta le az embereket, ez az ellenőrzés ezután sem maradhat el.

Horváth Dező

Az eredmény, magától értetődően, nem mellékes dolog. Ha jól megcsondítjuk, a forradalom, a szocializmus építésének első és legfőbb kategóriája. Nem az áll szemben a szocializmussal, aki nem szereti az újat, a változást. A szocializmussal az áll szemben, aki nem tud vagy még inkább: nem akar produkálni. Ha például az említett esetben, az iskola esetében, mielőtt a politika bevezetésének ügyében döntünk, arra is gondolunk, mi az iskola tulajdonképpeni feladata, a kudarcot biztosan elkerülhetjük. Iskola ugyanis nyilvánvalóan azért van, hogy olyan ismereteket bevisszék az iskolába, feloldjuk az iskola tiszta és világos karakterét, s ezzel szükség szerűen csökkentjük eredményeit.

Sohasem értettem azokat a vitákat, amelyeket arról folytattunk, ki a jó vezető. Nem értem, mert ezek a viták valahogyan mindig elkanyarodtak a lényegtől. A jó vezető ugyanis az — és csak az —, aki jó eredményeket képes produkálni. Ha gyárigazgató, akkor jó vezető, ha a gyár mennyiségben, minőségben értékes termékeket, hasznos és tartós cikkeket gyárt. Ha színházigazgató, akkor jó vezető, ha művészek az

előadások és a közönség jár a színházba. A világ dolgai ilyen egyszerűek — bármennyire vulgárisnak lássák is ez. Napjainkban annyira bizonyítottuk, differenciáltuk már ezeket az egyszerű dolgokat, hogy csak ugyan nehéz köztük eligazodni. Elfeledkeztünk a lényegről, mellékes dolgokat emeltünk ki. Olyasmiket mondtunk például, hogy ez vagy az a gyár jól termel ugyan, de — elnézést a triviális fogalmazásért — igazgatója mégsem alkalmas vezetőnek, mert piros nadrágban jár. Vagy fordítva: igaz, hogy ez az igazgató a termelésben nem tud valóban szép eredményeket produkálni, de mégis jó vezető lesz, mert nem jár piros nadrágban.

Túlzás ez? A fogalmazás biztosan. A lényeg azonban nem. Hányszor és hányszor döntöttünk így, elfeledkezve a legfontosabból, a lényegről, az eredményről!

Nem lenne hát nálunk elég becsülete az eredménynek? Sajnos, ezt kell mondanunk, sokszor nincs elég becsülete. Nem tapasztaljuk-e lépten-nyomon például, hogy akárhány főrum tényleges eredmény helyett elfogad körmönfont magyarázatokat. Holott nagyon sokszor és már nagyon régen kategorikusan ki lehetett, ki kellett volna jelenteni: magyarázatokat nem, kizárólag eredményeket fogadunk el. Első hallásra talán kissé kemény beszéd ez, de ez csak optikai csalódás. Arról van szó, hogy hozzászoktunk a magyarázatok gyártásához, ami nyilván egyszerűbb és

kényelmesebb, mint eredményeket produkálni.

A változásokat, a változtatásokat az eredmények felől kellene végre értékelnünk. A múltkoriban meglepődve olvastam, hogy a balatoni sztráda építői „megújították” nyugatnémet gépeiket. Változtattak. Eddig úgy tudtam, a nyugatnémet utak a legjobbak Európában. Önmagában az még persze nem baj, ha nekünk már ez sem jó. Csakhogy autózunk már az elkészült sztrádán, s az bizony úgy ráz, mint valami hullámos palatábla. Ha én lennék az illetékes, ezek után ki merném mondani, hogy azok, akik csak ennyire képesek, — „újítsák” meg — ne rontsák el — a jót.

Kíméletlen ez a fogalmazás? Inkább szokatlan ebben a túlbonyolított, agyondifferenciált mai világban. Térjünk vissza az egyértelmű beszédhez. Ne differenciáljuk a rosszat. Maradjon az, ami: rosszul.

Lejárt volna tehát a nagy változtatások kora? A forradalom első szakasza csakugyan a nagy változások ideje volt. Most már meg kellene egy kissé nyugodnunk: minden változásnak csak a jó eredmény adhat értelmet. A szocializmus sorsa végül is nem azon dől el, milyen szép statisztikákat állítunk össze a bevezetett változásokról. Azon dől el, azon a kétszer kettőn, mennyit és milyen minőségben termelünk-produkálunk a gyárakban, földeken és az értelmiségiek íróasztalainál.

ÓKRÓS LÁSZLÓ